

ter. Det var jeg også glad for at fru Lotte Henriksen nævnedes.

Det er også principper, der er centrale for vor udviklingspolitik, og det er derfor væsentligt, at vi ikke glemmer dette aspekt. Ulandene har nemlig stadig begrænset adgang til de globale markeder, parallelt med at – mærkeligt nok – liberaliseringsbølgen åbner de nationale markeder. Vi bør derfor sikre modtagerlandene samhandel med vore markeder til fælles bedste, således at vi alle får gavn af vores indsats.

Vi ønsker, at Danmark skal spille en aktiv rolle i forhold til den tredje verden, men vi har igennem mange år fra konservativ side foreslået, at vor ulandshjælp omlægges, så vi i højere grad selv bestemmer, hvor og hvordan vor hjælp skal ydes, kort sagt – som det vil være bekendt – at en højere grad af hjælpen går til vores bilaterale hjælp og ikke som for øjeblikket til den multilaterale gennem FN og FN's mange bureaukratiske organisationer.

Vi har også sammen med en sådan omlægning – senest i forbindelse med finanslovsforslaget – foreslået, at vi nedskærer vor bistandsprocent til 0,8, og at vi over MIKA-midlerne i første række støtter udviklingen i de øst- og centraleuropæiske lande.

Dette er bare nævnt som en start til det, som Fremskridtspartiet har brugt som baggrund for deres forespørgsel, nemlig de fejlslagne danske projekter, som jeg er enig bl.a. med fru Ulla Tørnæs i at vi ikke skal ofre den store opmærksomhed her. Jeg er enig med ministeren i, at alt ikke kan lykkes 100 pct.

Men jeg ville dog alligevel tilråde ministeren at læse Paldams slutningsord i bogen.

Han skriver:

»Jeg håber meget, at denne bog vil medvirke til at øge realismen på dette store og vanskelige område. Og at dette vil føre til, at den store danske ulandshjælp kan bevares og drejes, sådan at den kommer til at hjælpe mere.«

Det er, og det kan ikke være tilfredsstillende, ej heller for ministeren, at det i det store hele går ganske godt. Vi skylder gavegiverne, de danske skatteydere, at deres midler bruges optimalt, og vi mener også, at ulandene selv må have en interesse i, at de er ansvarlige for, at midlerne også bruges i den ånd, de er givet. Det er derfor, at vi også fra De Konservatives side kan stemme for det stillede forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg synes, at det er en langt mere positiv linje, der ligger til grund for debatten fra Venstre og De Konservative end den, der kommer fra Fremskridtspartiet.

Jeg forstår, at vi nu er i gang med en proces, og jeg forstod på fru Ulla Tørnæs og også fru Agnete Laustsen, at vi godt kan diskutere de fremtidige målsætninger og strategier på et senere tidspunkt og ikke i dag. Jeg vil blot høre, om fattigdomsorienteringen stadig er Venstres og De Konservatives hovedmålsætning med ulandsbistanden i årene fremover.

Og så vil jeg sige til hr. Kim Behnke, for det fik jeg ikke gjort før, at vi naturligvis ikke kan stemme for det af Fremskridtspartiet stillede forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil da meget gerne imødekomme fru Lotte Henriksen, der også i sit første indlæg sagde, at man fra socialdemokratisk side gerne ville drøfte prioritering og strategi.

Jeg føler, at det er en indrømmelse til denne debat, at man ikke bare ser på de negative sider, men at man gerne kommer de ønsker, som vi har haft fra borgerlig side, i møde. Det er ikke nok, at det går meget godt, vi vil gerne have, at det går *meget* godt. Derfor vil vi gerne drøfte både prioritering og strategi. Vi vil i denne også drøfte, hvad der jo indgår i den planlægning, som vi har frem til år 2000, at fattigdomsproblemet er en af de mange faktorer, vi fokuserer på.

Jeg vil ikke her fra konservativ side love, at det er det, vi fokuserer mest på. Fru Lotte Henriksen ved også udmærket godt, at det er en af de mange faktorer. Men det er klart, at det er også noget, vi må se på i forbindelse med spørgsmålet: Bruges vores ulandsmidler optimalt? Det er ikke altid, at et fattigdomsprojekt er det, der giver de optimale resultater. Men lad os tale om det. Vi drøfter gerne både prioritering og strategi.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Steen Gade i ordførerrækken.

Steen Gade (SF):

Fremskridtspartiets motiv for den her debat er næppe ønsket om en særlig seriøs diskussion om ulandsbistanden og vel egentlig heller ikke